

20 Ιουλίου 2024

Η Οσία Σαλώμη (Κουτσοκώστα) η δια Χριστόν σαλήη εκ Θέρμου Αιτωλοακαρνανίας († 20 Ιουλίου 1996)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθοδοξία και Ορθοπραξία /
Συναξαριακές Μορφές](#)

Ευλογημένες Ρίζες

Σ' αυτόν τον ευλογημένο και αγιασμένο τόπο του Θέρμου γεννήθηκε η ευλογημένη Σαλώμη από ευσεβείς και θεοφοβούμενους γονείς, τους Θωμά και Ασπασία Κουτσοκώστα.

Ήταν το τελευταίο από τα επτά παιδιά πού τους χάρισε ο Θεός. Τα ονόματα των αδελφών της ήταν Διονύσιος, Καλλιρρόη, Φώτιος, Γεώργιος, Γεράσιμος και Κασσιανή. Η μητέρα της Σαλώμης ξεχώριζε για την απλότητά της, τον σεβασμό και την πίστι της στον Θεό. Με γλυκύτητα μετέδιδε στα παιδιά της την φλόγα της πίστεως και της αγάπης προς τον συνάνθρωπο.

Όλοι οι συγχωριανοί, πού την γνώρισαν, ομιλούν με σεβασμό και συγκίνηση για την αγιότητα της μητέρας της Ασπασίας. Αυτοί πού την έζησαν από κοντά, όπως ο Γέροντας Ιωακείμ, κάνουν λόγο και για χαρισματικές καταστάσεις.

Η προσευχή και το δάκρυ ήταν τα πολύτιμα στολίδια της. Τα λόγια της περιορισμένα και σεμνά. Μόνο τα αναγκαία και ψυχωφελή έλεγε. Η ατροφική, λεπτή και ξερακιανή φυσιογνωμία της μαρτυρούσε την πολλή άσκησί της. Το έργο της ελεημοσύνης πρόδιδε την αγάπη της προς τον συνάνθρωπο και τον Θεό.

Περιβεβλημένη με τις αρετές, γινόταν σεβαστή σε όλον τον περίγυρο. Η γνώμη της ήταν βαρύνουσα για όλους τους οικείους και συγχωριανούς της.

Τα πνευματικά κατορθώματα των Αγίων της Εκκλησίας μας αλλά και τους ηρωισμούς των γενναίων άγων ιστών, η Ασπασία τα έξιστορούσε με γλαφυρότητα στα παιδιά της.

Αυτά και το άγιο παράδειγμα της μητέρας της συν έπαιρναν και συγκινούσαν την νεανική καρδιά της Σαλώμης.

Με ενθουσιασμό νεανικό και πόθο για τα θεία, ως «διψώσα έλαφος», έτρεχε για να ξεδιψάση από τα ζώηρρυτα νάματα της πίστεώς μας.

Ακολουθούσε πιστά την αγιασμένη μητέρα της και παραδειγματιζόταν από αυτήν σε ό,τι και αν έκανε. Μαζί της επισκεπτόταν τα ιερά Μοναστήρια της περιοχής και δροσιζόταν η ψυχή της από τον ζωογόνο άνεμο της πνευματικότητας των εκεί ενασκουμένων.

Είχε παραδοθή ολοκληρωτικά στην αγάπη του Θεού και δεν έχανε πνευματική

ευκαιρία. Η υπακοή στην άγια μητέρα της ήταν υποδειγματική.

Με μεγάλη προθυμία προσέφερε τους κόπους της για την οικογένειά τους στις δύσκολες, ανίερές και εφιαλτικές ημέρες του εμφυλίου πολέμου' τότε πού οι κομματισμοί, οι διαιρέσεις, τα πάθη και οι έριδες καθιστούσαν και αυτήν την επιβίωσι δυσκολοκατόρθωτη.

Μαζί με την μητέρα της αλλά και την αδελφή της Καλλιρρόη, πού ήταν πετυχημένη μοδίστρα, έγνεθαν το πρόβειο μαλλί και έπλεκαν μάλλινα ρούχα για να ζεστάνουν την πολυμελή οικογένειά τους, αλλά και για να εξασκήσουν την αρετή της ελεημοσύνης στους δυσκολεμένους συγχωριανούς τους.

Ο πατέρας εξασκούσε την τέχνη του σαγματοποιού και διακρινόταν για την πραότητα του.

Πολύ ζωντανό παράδειγμα, εκτός από τους θεοφιλείς γονείς της, είχε τον πρώτο της ξάδερφο ονόματι Περικλή, ο οποίος ζούσε στην Καψοράχη Μακρυνίας και εξασκούσε και αυτός την αρετή της ελεημοσύνης έχοντας βαθιά πίστι στον Θεό. Για τον λόγο αυτόν έμεινε ανύπαντρος· ήθελε χωρίς περισπασμούς να διακονή τις άπορες οικογένειες.

Πληροφορήθηκε από τον Τίμιο Πρόδρομο και προαισθάνθηκε την κοίμησί του, προσευχόμενος σε ένα εξωκκλήσι στον κάμπο. Ήταν ηλικίας μόλις τριάντα έτών.

Η σχέση της με τον μακαριστό Σιατίστης κυρό Αντώνιο

Ο Αρχιμανδρίτης π. Αντώνιος Κόμπος, από το 1971 έως ότου εξελέγη Μητροπολίτης Σιατίστης το 1974, υπηρέτησε ως ιεροκήρυκας στην Ιερά

Μητρόπολι Αιτωλίας και Ακαρνανίας.

Με πολύ ζήλο και αυταπάρνησι ώργωνε τις πόλεις και τα χωριά και λειτουργούσε, κήρυττε και εξομολογούσε.

Όσο ήταν στην Μητρόπολι αυτή, η Σαλώμη εξομολογούνταν στον π. Αντώνιο. Είχε αναπτυχθή μία πνευματική σχέση αλλά και αλληλοεκτίμησι μεταξύ τους. Ο π. Αντώνιος ευκαίρως - ακαίρως μαρτυρούσε για τα χαρίσματα της Σαλώμης, αλλά και η Σαλώμη έλεγε για τα χαρίσματα του π. Αντωνίου.

Η Σαλώμη, κατόπιν πληροφορίας του Αγίου Νεκταρίου, αποκάλυψε στον π. Αντώνιο την προαγωγή του σε Μητροπολίτη. Αλλά ας αφήσουμε την διήγησι όπως αυτή παρουσιάζεται στον Β' τόμο «Ασκητές μέσα στον κόσμο»:

«Ενώ ο π. Αντώνιος είχε επιδοθή ψυχή και σώματι στην διακονία του λαού, μία η μέρα κάποια γνωστή του ευλαβεστάτη χριστιανή, η κ. Σαλώμη, του είπε: “Πάτερ, ετοιμάσου να γίνης Δεσπότης. Είδα στον ύπνο μου τον Άγιο Νεκτάριο και μού είπε ότι σε αγαπά, γιατί και συ σαν αυτόν τρέχεις στα χωριά και βοηθάς τον κόσμο και γι' αυτό θά χειροτονηθής Επίσκοπος στην Δυτική Μακεδονία”.

»Ο π. Αντώνιος της είπε ότι αυτό είναι αδύνατο να γίνη, γιατί δέν είναι γραμμένος στον κατάλογο των υποψηφίων προς Αρχιερατεία και στην Σύνοδο δεν γνωρίζει κανέναν Μητροπολίτη. Την άλλη μέρα η κ. Σαλώμη είδε πάλι το ίδιο όνειρο και το ανέφερε στον π. Αντώνιο.

»Τότε ήταν χηρεύουσα επί διετία η Ιερά Μητρόπολι Σισανίου και Σιατίστης. Συνεδρίασε η Ιερά Σύνοδος και εξέλεξαν κάποιον για Μητροπολίτη Σισανίου και Σιατίστης, αλλά η τότε κυβέρνηση δέν τον ενέκρινε, γιατί είχε ασχοληθή με την πολιτική. Εξέλεξε δεύτερη φορά άλλον και εκείνος απερρίφθη.

»Αγανακτισμένος ο τότε Πρόεδρος της Συνόδου, Μακαριώτατος Κ.κ. Σεραφείμ είπε: “Δέν υπάρχει κάποιος που να μην ασχολήται με την πολιτική και να είναι αρεστός στην κοινωνία;”. Τότε ο Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας Κ.κ. Θεόκλητος πρότεινε τον π. Αντώνιο. Η πρότασί του έγινε δεκτή.

«Έτσι, στις 22 Μαΐου 1974 εξελέγη Μητροπολίτης Σισανίου και Σιατίστης και επαλήθευσε την πρόρρησι του Αγίου Νεκταρίου».

Μετά την κοίμησι της μακαρίας Σαλώμης, ο Μητροπολίτης Αντώνιος την μνημόνευε πάντα στις απολύσεις των ακολουθιών: «...της Οσίας Μητρός ημών Σαλώμης, της διά Χριστόν Σαλής...». Άραγε, ποιος ξέρει πόσα άλλα θεία γεγονότα έζησε ο ίδιος, έχοντας ως πνευματικό του τέκνο την Σαλώμη;

Ήταν τόσο σίγουρος για την απλότητα της Σαλώμης, ώστε να αποτολμά δημοσίως την μνημόνευσί της μετά των Αγίων του Θεού!

Μακαρία τελευτή

«Δίκαιος, εάν φθάση τελευτήσαι, εν αναπαύσει έσται». (Σοφία Σολομώντος).

Η μακαρία Σαλώμη περίμενε με χαρά την Αιώνιο Ζωή. Ποθούσε να ζήση καθ' ολοκληρίαν την χαρά πού προγευόταν με τις συχνές επισκέψεις της Θείας Χάριτος και γι' αυτό βιαζόταν να εγκατάλειψη τον παρόντα βίο.

Η φλεγόμενη καρδιά της πρόδιδε τον πόθο της για την θέα του Θεού. Από τον Προφήτη Δαυίδ εμπνεόμενη, διψούσε την θέα του προσώπου του Κυρίου: «Πότε ήξω και οφθήσομαι τω προσώπω Σου;».

Τις ιερές συγκινήσεις της, τις εξέφραζε, και δεν ήταν άλλες από το να θέλη να εγκατάλειψη τα επίγεια και να παραδοθή στην αγκαλιά του ουρανού! Με πόθο και προσμονή αναφωνούσε τακτικά: «Τι θέλω άλλο να ζω εδώ στην γη; Θέλω να φύγω για τον ουρανό!». Δεν το έλεγε αυτό γιατί κουράστηκε από τις κακουχίες της ζωής της, αλλά επιζητούσε την απαρχή της «άλλης βιοτής, της αιωνίου!».

Ήθελε να γευθή την δόξα και την αγκαλιά του Θεού και ποθούσε τον αιώνιο Σαββατισμό της.

Από την κακουχία και την άσκησι είχε πεσμένες τις σωματικές της δυνάμεις. Ήσυχη και ατάραχη, με θαυμαστή καρτερία έμεινε τους τρεις τελευταίους μήνες της ζωής της στό κρεβάτι του πόνου.

Την πνευματική της διαύγεια την διατηρούσε μέχρι τέλους. Ο Γέροντας Ιωακείμ

την επίσκεψή της λίγες ημέρες πρό της κοιμήσεώς της και ενώ έμειναν μόνοι τους, έλαβε τις τελευταίες συμβουλές της σαν παρακαταθήκη αγία και ιερή. Έφυγε με την βεβαιότητα ότι η ψυχή της χωρίζεται από το χοϊκό σώμα, ποθούσα τα κάλλη του Παραδείσου.

Η ανιψιά της, κυρία Μαρία Χριστογιάννη, φρόντιζε με επιμέλεια την θεία της μέχρι την τελευταία στιγμή της ζωής της. Απ' αυτήν έχουμε και το οσιακό της τέλος, πού το αφηγείται ως εξής:

«Πριν κοιμηθή, δύο με τρεις μήνες έπεσε στο κρεβάτι χωρίς να διαμαρτύρεται για τίποτε· είχα την ευλογία να την περιποιηθώ μέχρι τον θάνατό της. Μού έλεγε στα τελευταία της ότι έβλεπε συχνά τον Άγιο Νεκτάριο καβάλα σε άλογο να φέρνη γύρους στο Θέρμο.

»Μία ώρα, πριν πεθάνει, κοινώνησε των αχράντων μυστηρίων και έσβησε ήρεμα στις 20 Ιουλίου 1996».

Ετάφη στο κοιμητήριο του Θέρμου, αναπαύουσα το κουρασμένο, από την άσκησι και την οδοιπορία της ζωής, σώμα της.

Απελευθερωμένη η ψυχή της από τα δεσμά του ταλαιπωρημένου σώματός της, πέταξε κοντά στον θρόνο του Θεού όπου χαίρει και δοξάζει τον Θεό μετά των Αγίων Αγγέλων.

Προσετέθη στην χορεία των προαπελθόντων Αγίων και γεύεται μετ' αυτών την χαρά της αιωνίου μακαριότητας.

Ας έχουμε την ευχή της και ας πρεσβεύη ενώπιον του Θεού για την αναξιοτήτά μας!

Πηγή: *Ιερομονάχου Προδρόμου, ΣΑΛΩΜΗ Η μυστική εργάτις της αρετής, Ιερών Κελλίων «Ευαγγελισμός της Θεοτόκου», Ι. Μ. Σίμωνος Πέτρας, Καρυές - Άγιον Όρος.*